JUDECĂTORIA BĂLȚI
sediul Central

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

2 octombrie 2026 **municipiul Bălți**

Dosarul nr. 5r-216/2026
Nr. PIGD 4-26092321-09-5r-20072026

Judecătoria Bălți, sediul central,
în componența:
Președintele ședinței, judecătorul **Dumitru DAREA**
Grefierului **Roxana CAPBĂTUT**

cu participarea agentului constatator **Ion CUCOȘ**, în lipsa contestatarului **Valerii MIHAILOV**, legal citat, care a solicitat examinarea cauzei în absența sa,

examinând în ședință publică, în limba română, contestația depusă de Mihailov Valerii, născut la *****, domiciliat în municipiul *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria ***** și a deciziei de sancționare din 2 iulie 2026, întocmite de agentul constatator Ion Cucoș din cadrul Direcției patrulare „Nord” a Inspectoratului Național de Securitate Publică, în temeiul art. 235 alin. (1) din Codul contravențional,

C O N S T A T Ă:

I. Obiectul contestației și desfășurarea procesului

Prin procesul-verbal seria ***** din 2 iulie 2026, întocmit la ora 12:21 în municipiul Bălți, agentul constatator Ion Cucoș i-a imputat lui Mihailov Valerii că, la 18 martie 2025, ora 16:44, în raionul Criuleni, localitatea *****, pe traseul R6 vechi M1–Ialoveni, km 18, m 750, a condus vehiculul *****, cu numărul de înmatriculare *****, fără a purta centura de siguranță, încălcând pct. 11 lit. b) din Regulamentul circulației rutiere. Fapta a fost încadrată în art. 235 alin. (1) din Codul contravențional. Prin decizia inclusă în procesul-verbal i-au fost aplicate amenda de 9 unități convenționale, echivalentul a 450 lei, și 3 puncte de penalizare.

Mihailov Valerii a contestat procesul-verbal și decizia de sancționare. Contestația a fost înregistrată la Direcția patrulare „Nord” la 13 iulie 2026, sub nr. 3988, fiind ulterior înaintată Judecătoriei Bălți. Contestatarul solicită admiterea contestației, declararea nulității și anularea procesului-verbal, anularea sancțiunii, radierea celor 3 puncte de penalizare și restituirea sumei de 200 lei, denumită în cerere „taxă de stat”.

În motivare, contestatarul susține că nu a condus vehiculul în împrejurările imputate și că agentul nu a verificat identitatea conducătorului. Invocă, în special, faptul că raportul său de muncă cu SRL „Iutam Com” a început la 23 februarie 2026, ulterior datei de 18 martie 2025. În susținerea acestei apărări a prezentat ordinul de angajare și contractul individual de muncă. De asemenea, contestă suficiența probelor și invocă prezumția de nevinovăție.

Cauza a fost examinată în ședința publică din 28 septembrie 2026. Agentul constatator Ion Cucoș a participat la ședință. Contestatarul, legal citat, a solicitat examinarea în lipsă, iar instanța a dispus continuarea judecării în condițiile art. 455 din Codul contravențional. Pronunțarea hotărârii motivate a fost stabilită pentru 2 octombrie 2026.

Agentul constatator a declarat că i-a prezentat contestatarului fotografii ale vehiculului și că acesta a confirmat inițial că se afla la volan. Totodată, agentul s-a referit la folosirea telefonului în timpul conducerii, la explicația contestatarului potrivit căreia vorbea mult la telefon în legătură cu serviciul și la întocmirea a trei procese-verbale. Agentul a confirmat că, după aproximativ o oră, Mihailov Valerii a revenit și a comunicat că la data respectivă nu activa în cadrul întreprinderii, contractul său fiind încheiat în anul 2026. În dezbateri, agentul a solicitat tragerea la răspundere contravențională, lăsând aprecierea sancțiunii la discreția instanței.

Instanța a cercetat contestația, ordinul de angajare, contractul individual de muncă nr. 100, copia actului de identitate, procesul-verbal contestat cu decizia de sancționare, raportul privind înregistrarea contravenției, planșa fotografică și cazierul contravențional, apreciindu-le în coroborare cu explicațiile agentului constatator.

II. Admisibilitatea contestației și verificarea legalității procesului-verbal

Termenul contestației și limitele examinării

Potrivit art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, decizia agentului constatator poate fi contestată în termen de 15 zile de la emitere, iar pentru partea absentă, de la înmânarea copiei în condițiile legii. Decizia a fost emisă la 2 iulie 2026, iar contestația a fost înregistrată la 13 iulie 2026. Prin urmare, contestația este depusă în termen, fără a fi necesară repunerea în termen.

Controlul judecătoresc privește exclusiv fapta din 18 martie 2025, ora 16:44, încadrată în art. 235 alin. (1), și actul seria *****. Mențiunile despre alte procese-verbale și despre convorbiri telefonice sunt examinate numai în măsura în care clarifică valoarea probelor administrate în această cauză. Instanța nu se pronunță asupra legalității celorlalte sancțiuni și nu înlocuiește acuzația privind centura de siguranță cu o acuzație întemeiată pe art. 235 alin. (2).

Examinarea motivelor de nulitate

Instanța verifică mai întâi criticile de legalitate formală, prin prisma art. 443 și 445 din Codul contravențional. Articolul 445 alin. (1) leagă nulitatea absolută de lipsa mențiunilor esențiale expres indicate de lege. Pentru celelalte încălcări, alin. (2) impune examinarea efectului lor esențial asupra fondului cauzei. Insuficiența probelor și lipsa unei mențiuni obligatorii sunt chestiuni distincte și nu pot fi confundate.

Procesul-verbal indică data și locul întocmirii, numele și funcția agentului, datele de identificare ale persoanei, vehiculul, data, ora și locul faptei, norma rutieră și art. 235 alin. (1) din Codul contravențional. Actul poartă semnătura agentului și semnături la rubricile referitoare la contestatar. Deși descrierea reproduce în mare parte obligația legală și are formulări neîngrijite, mențiunea „fără centură”, corelată cu data, vehiculul și încadrarea juridică, permite determinarea conduitei imputate. Nu se constată lipsa totală a descrierii faptei sau a încadrării sale juridice.

Necompletarea rubricii privind mijloacele tehnice nu permite, în această cauză, concluzia că modalitatea constatării ar fi necunoscută: raportul anexat nominalizează dispozitivul și

certificatul invocat, iar dosarul conține fotografii. Această împrejurare nu dispensează însă autoritatea de obligația de a demonstra, prin conținutul efectiv al probelor, identitatea conducătorului și încălcarea imputată. Existența unei fotografii este diferită de suficiența ei probatorie.

Nu rezultă un motiv autonom de nulitate absolută dintre cele prevăzute de art. 445 alin. (1). Apărările privind identificarea greșită și neverificarea actelor de angajare impun un control asupra temeiniciei acuzației și urmează a fi examinate pe fond, în raport cu întregul probatoriu.

Prescripția răspunderii contravenționale

Articolul 30 alin. (2) și (5) din Codul contravențional prevede termenul general de prescripție de 18 luni, calculat de la data faptei. În lipsa unor cauze legale care afectează cursul acestuia, pentru data imputată de 18 martie 2025 termenul s-ar împlini la 18 septembrie 2026. Totuși, art. 30 alin. (7) prevede suspendarea curgerii termenului în cazul contestării deciziei de aplicare a sancțiunii. Contestația din 13 iulie 2026 a fost depusă înainte de împlinirea celor 18 luni. În consecință, simplul fapt că hotărârea se pronunță la 2 octombrie 2026 nu justifică încetarea procesului pentru prescripție. Instanța soluționează cauza în baza probelor și a temeiniciei acuzației.

III. Aprecierea probelor și temeinicia acuzației

Regulile aplicabile probațiunii

Articolul 235 alin. (1) din Codul contravențional sancționează încălcarea regulilor de folosire a centurii de siguranță cu amendă de la 9 la 12 unități convenționale și 3 puncte de penalizare. Obligația rutieră indicată în acuzație este cea de la pct. 11 lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009. Pentru menținerea sancțiunii trebuie dovedit atât comportamentul contrar acestei obligații, cât și faptul că persoana sancționată a fost conducătorul vehiculului în momentul concret indicat în procesul-verbal.

În conformitate cu art. 375 din Codul contravențional și art. 21 din Constituție, persoana beneficiază de prezumția de nevinovăție și nu este obligată să își dovedească nevinovăția. Concluzia de vinovăție nu poate fi întemeiată pe presupuneri, iar dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii se interpretează în favoarea persoanei. Caracterul personal al răspunderii exclude sancționarea exclusiv pentru legătura profesională actuală cu deținătorul unui vehicul.

Potrivit art. 425 alin. (1)–(5) din Codul contravențional, probele servesc inclusiv identificării făptuitorului și constatării vinovăției, se apreciază în ansamblu, iar niciuna nu are valoare prestabilită. Procesul-verbal și fotografiile sunt mijloace de probă admise de lege, dar nu beneficiază de o forță probantă care să înlăture analiza obiecțiilor concrete. Instanța nu exclude din principiu constatarea unei contravenții prin mijloace tehnice și nici nu condiționează obligatoriu probațiunea de existența unor martori oculari.

În cauza Telfner împotriva Austriei, cererea nr. 33501/96, hotărârea din 20 martie 2001, §§ 15–18, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reafirmat că sarcina probei revine acuzării și că dubiul profită persoanei acuzate. În contextul identificării unui conducător auto, Curtea a considerat insuficientă întemeierea condamnării pe utilizarea obișnuită a vehiculului, fără probe coroborate, urmată de solicitarea ca persoana să ofere explicații pentru a înlătura acuzația. Acest standard este relevant pentru interdicția de a deduce identitatea șoferului exclusiv din raportul său cu vehiculul ori cu întreprinderea. Speța prezentă include și o recunoaștere inițială, care trebuie analizată distinct, astfel încât soluția nu este dedusă automat din cauza citată.

În Decizia din 6 august 2019, dosarul nr. 1ra-1115/2019, pct. 10, Curtea Supremă de Justiție a subliniat necesitatea verificării și aprecierii aprofundate a probelor, a examinării

argumentelor esențiale și a motivării clare a concluziilor privind prezența sau lipsa elementelor faptei imputate. Deși pronunțată într-o cauză penală cu o problematică materială diferită, această exigență de motivare este pertinentă pentru aprecierea probelor, în concordanță cu art. 425 și 462 din Codul contravențional. Ea impune examinarea efectivă atât a recunoașterii invocate de agent, cât și a documentelor care o pun sub semnul întrebării.

Raportul de constatare și planșa fotografică

Raportul privind înregistrarea contravenției, nr. *****, întocmit la 7 aprilie 2025, ora 15:53, de *****, ofițer principal al Direcției monitorizare și documentare trafic rutier, se referă la vehiculul *****, *****, surprins la 18 martie 2025, ora 16:44, în *****. Raportul indică încălcarea regulii privind centura și încadrarea în art. 235 alin. (1). Rubricile destinate numelui, prenumelui și celorlalte date ale făptuitorului nu sunt completate. Așadar, acest înscris consemnează o constatare asociată vehiculului, dar nu îl identifică pe Mihailov Valerii drept conducător.

Raportul menționează fotografia fixată cu dispozitivul ***** și certificatul *****, cu valabilitate indicată până la 7 noiembrie 2026. Aceste mențiuni permit identificarea sursei tehnice invocate și contrazic afirmația generală din contestație că nu ar exista fotografii sau informații despre mijlocul tehnic. Totuși, certificarea unui dispozitiv nu dovedește, prin ea însăși, cine este persoana aflată la volan și nu conferă fotografiei o valoare probantă prestabilită.

Fotografia generală și planșa mărită permit observarea vehiculului și a numărului de înmatriculare *****. Redarea zonei cabinei și a persoanei de la volan nu oferă însă, în forma administrată, detalii suficient de clare pentru o individualizare certă a conducătorului. Nu a fost prezentat un rezultat de identificare bazat pe elemente verificabile, care să lege persoana surprinsă de contestatar. Instanța nu poate completa neclaritățile imaginii prin presupunerea că șoferul este persoana care lucra ulterior pentru întreprindere.

Chiar dacă imaginile și raportul ar susține existența unei încălcări a regulii privind centura comise de conducătorul vehiculului, această constatare nu rezolvă problema distinctă a autorului. Identificarea vehiculului nu echivalează cu identificarea persoanei, iar sancțiunea aplicată lui Mihailov Valerii poate fi menținută numai dacă această legătură rezultă suficient de sigur din ansamblul probelor.

Angajarea ulterioară datei faptei

Ordinul nr. 8 din 23 februarie 2026 al SRL „Iutam Com” dispune angajarea lui Mihailov Valerii în funcția de conducător auto începând cu aceeași dată. Contractul individual de muncă nr. 100, încheiat la 23 februarie 2026, prevede expres la pct. 5 începerea lucrului la 23 februarie 2026. Cele două înscrisuri concordă cu privire la data nașterii raportului de muncă documentat în cauză.

Această dată este ulterioară cu peste 11 luni faptei imputate din 18 martie 2025. Prin urmare, calitatea de salariat dobândită la 23 februarie 2026 nu poate fi proiectată retroactiv asupra lunii martie 2025 și nu dovedește că Mihailov Valerii executa atunci atribuții de conducător auto pentru SRL „Iutam Com”. Eventuala utilizare a vehiculului la momentul întocmirii procesului-verbal nu dovedește conducerea lui la data faptei, anterioară angajării.

Instanța nu reține că lipsa raportului de muncă ar face, prin ea însăși, imposibilă conducerea vehiculului înainte de angajare. O asemenea concluzie ar depăși ceea ce demonstrează înscrisurile. Pentru a înlătura apărarea, însă, acuzarea trebuia să prezinte o bază probatorie concretă privind conducerea vehiculului de către contestatar la 18 martie 2025, indiferent de temeiul în care l-ar fi utilizat. Materialele cercetate nu conțin o foaie de parcurs

pentru acea dată, o desemnare a șoferului, o confirmare individualizată a întreprinderii ori o declarație a unei persoane care să îl plaseze la volan în momentul imputat.

Aceste documente nu sunt formalități obligatorii în orice dosar rutier și instanța nu instituie o listă legală de probe necesare. Absența lor devine relevantă în împrejurările concrete ale cauzei, deoarece fotografia nu individualizează cert șoferul, raportul inițial nu îi indică identitatea, iar apărarea privind data angajării este susținută prin înscrisuri concordante. Nu s-au administrat nici alte probe cu o funcție echivalentă, care să înlăture această neclaritate.

Recunoașterea inițială și declarațiile agentului constatator

Cel mai puternic element în susținerea acuzației este semnătura de la rubrica 18 a procesului-verbal, referitoare la recunoașterea contravenției și acceptarea sancțiunii, coroborată cu declarația agentului că Mihailov Valerii a confirmat inițial că se afla la volan. Instanța nu reduce această semnătură la simpla primire a copiei actului: formularul cuprinde separat rubrica privind aducerea la cunoștință a drepturilor și primirea copiei. Recunoașterea constituie, astfel, un element care trebuie evaluat în mod real, împreună cu celelalte probe.

Totuși, recunoașterea nu este irevocabilă și nu are valoare prestabilită. Contestatarul a revenit asupra poziției inițiale în aceeași zi, după aproximativ o oră, potrivit chiar declarației agentului, invocând data angajării. Această revenire nu dovedește singură eroarea recunoașterii, dar exclude prezentarea poziției sale ca fiind constantă și necontestată. Ulterior, obiecția a fost susținută prin ordinul și contractul de muncă, care confirmă data invocată.

Declarațiile agentului nu înlătură dificultatea. Acesta a explicat recunoașterea prin referire la fotografii în care persoana ar fi vorbit la telefon și la faptul că, în legătură cu serviciul, aceasta ar fi avut numeroase convorbiri. Or, actul supus controlului privește nepurtarea centurii de siguranță, nu utilizarea telefonului. Cazierul confirmă existența mai multor procese-verbale întocmite la 2 iulie 2026, inclusiv pentru convorbiri telefonice. În aceste condiții, relatarea generală despre cele trei acte nu individualizează suficient împrejurările în care ar fi fost recunoscut tocmai episodul din 18 martie 2025.

Instanța nu consideră că orice inexactitate din expunerea agentului anulează valoarea întregii declarații. Îi acordă însă acestei neconcordanțe importanța corespunzătoare, deoarece privește chiar conduita imputată și contextul recunoașterii. Declarația agentului redă, în esență, confirmarea inițială a contestatarului; ea nu reprezintă o constatare nemijlocită că Mihailov Valerii conducea vehiculul în ***** la 18 martie 2025. Repetarea aceleiași surse de informație în procesul-verbal și în explicațiile agentului nu înlocuiește verificarea sa prin date independente.

Între mențiunea standardizată de recunoaștere și apărarea ulterioară există, așadar, o contradicție care trebuia verificată efectiv. Agentul a confirmat că a luat cunoștință de obiecția privind angajarea în anul 2026, dar nu a indicat rezultatul vreunei verificări care să stabilească utilizarea vehiculului de către contestatar în martie 2025. Menținerea acuzației doar pentru că actul fusese deja semnat ar atribui recunoașterii o forță probantă absolută, incompatibilă cu art. 425 alin. (4).

În ansamblu, caracterul generic al recunoașterii consemnate în formular, revenirea promptă asupra acesteia, documentele privind angajarea ulterioară, lipsa unei identificări certe prin fotografie și neconcordanța din explicațiile agentului lasă un dubiu concret asupra atribuirii faptei lui Mihailov Valerii. Acest dubiu nu este înlăturat prin simplul fapt că persoana a semnat inițial procesul-verbal și nici prin lipsa unei explicații exhaustive despre identitatea adevăratului conducător. Contestatarului nu îi revine sarcina de a identifica o altă persoană pentru a beneficia de prezumția de nevinovăție.

Cazierul contravențional și concluzia asupra probelor

Cazierul contravențional eliberat la 16 iulie 2026 cuprinde sancțiuni pentru fapte distincte, inclusiv cele trei acte din 2 iulie 2026. Mențiunea actului contestat în cazier este consecința înregistrării deciziei agentului, nu o probă independentă a corectitudinii acesteia. Celelalte sancțiuni nu dovedesc că aceeași persoană a săvârșit și episodul din 18 martie 2025. În particular, utilizarea vehiculului la o dată ulterioară angajării nu demonstrează conducerea lui înainte de începerea raportului de muncă.

Probele se coroborează în privința vehiculului și a existenței unei constatări tehnice, dar nu formează un ansamblu suficient de sigur pentru atribuirea personală a faptei contestatarului. Admiterea contestației nu se întemeiază exclusiv pe contractul de muncă și nici pe ideea că un proces-verbal nu poate constitui probă. Ea rezultă din evaluarea tuturor elementelor, inclusiv a celor defavorabile contestatarului, și din imposibilitatea înlăturării dubiului asupra identității conducătorului la momentul relevant.

În aplicarea art. 375 alin. (3), dubiul operează în favoarea lui Mihailov Valerii. Nu este dovedit faptul săvârșirii de către acesta a contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1). În consecință, decizia de sancționare și procesul-verbal pe care aceasta se întemeiază urmează a fi anulate, iar procesul contravențional în privința sa urmează a fi încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a), coroborat cu art. 375 și art. 461 alin. (1) din Codul contravențional. Acest temei privește acuzația individuală dedusă judecății și nu reprezintă o constatare că vehiculul nu s-ar fi aflat la locul indicat în raport.

IV. Consecințele soluției și cererea privind suma de 200 lei

Potrivit art. 441 alin. (2) din Codul contravențional, încetarea procesului determină repunerea în drepturi a persoanei. Anularea deciziei înlătură atât amenda de 450 lei, cât și cele 3 puncte de penalizare aplicate prin actul seria *****. Actualizarea evidențelor privește exclusiv această sancțiune; totalul istoric al punctelor din cazier și celelalte procese-verbale nu fac obiectul prezentei hotărâri.

În privința sumei de 200 lei, art. 448 alin. (8) din Codul contravențional și art. 2 alin. (1) și (4) din Legea taxei de stat nr. 213/2023 califică plata aferentă acestei contestații drept taxă de timbru. Denumirea de „taxă de stat” utilizată în cerere nu schimbă regimul juridic al plății solicitate pentru sesizarea instanței.

Articolul 2 alin. (2) și art. 7 alin. (3) din Legea nr. 213/2023 permit restituirea taxei de timbru în cazurile expres prevăzute de lege, referitoare la plata excedentară, plata efectuată de o persoană scutită, nedepunerea cererii sau plata în contul altei instanțe decât cea competentă. Admiterea contestației nu constituie, în sine, unul dintre aceste cazuri. Regula de la art. 7 alin. (1) lit. d), privind restituirea taxei de stat la admiterea contestației, nu poate fi transferată automat asupra taxei de timbru, pentru care legea instituie o reglementare distinctă.

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 20 din 26 septembrie 2024 a fost înlăturată interdicția compensării taxei de timbru din contul părții care a pierdut procesul. Aceasta nu echivalează cu instituirea restituirii automate a taxei din contul instanței în orice cauză admisă. În prezenta cauză s-a cerut restituirea sumei, fără demonstrarea unei situații prevăzute de art. 7 alin. (3); materialele cercetate nu conțin nici un înscris de plată care să permită stabilirea unei plăți eronate ori excedentare. Cererea de restituire se respinge ca neîntemeiată, fără ca această soluție accesorie să afecteze anularea sancțiunii contravenționale.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 375, 425, 441 alin. (1) lit. a) și alin. (2), 448, 458, 461 alin. (1), 462, 463 și 468 din Codul contravențional, precum și al art. 2 și 7 din Legea taxei de stat nr. 213/2023, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite parțial contestația depusă de Mihailov Valerii.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria ***** din 2 iulie 2026 și decizia de sancționare cuprinsă în acesta, emise de agentul constatator Ion Cucoș din cadrul Direcției patrulare „Nord” a Inspectoratului Național de Securitate Publică în privința lui Mihailov Valerii, în baza art. 235 alin. (1) din Codul contravențional.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Mihailov Valerii, născut la *****, pentru fapta imputată din 18 martie 2025, ora 16:44, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a), coroborat cu art. 375 și art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, întrucât nu s-a dovedit săvârșirea de către acesta a contravenției imputate.

Se anulează amenda de 9 (nouă) unități convenționale, echivalentul a 450 (patru sute cincizeci) lei, și cele 3 (trei) puncte de penalizare aplicate prin decizia anulată. După rămânerea definitivă a hotărârii, copia acesteia se remite Inspectoratului Național de Securitate Publică pentru actualizarea evidențelor și radierea celor 3 puncte de penalizare aferente exclusiv procesului-verbal seria *****.

Se respinge ca neîntemeiată cererea lui Mihailov Valerii privind restituirea sumei de 200 (două sute) lei, solicitată pentru taxa aferentă depunerii contestației.

Copia hotărârii se comunică contestatarului și agentului constatator în condițiile art. 463 din Codul contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central, în termen de 15 zile de la pronunțare, iar pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei hotărârii, în condițiile art. 468 alin. (1) din Codul contravențional.

Hotărârea pronunțată integral la 02 octombrie 2026

Președintele ședinței,
judecătorul **Dumitru DAREA**